

знаряддям вчинення правопорушення та/або знаходиться в тому місці, де може бути скоєно кримінальне правопорушення, для запобігання якого необхідно провести поверхневу перевірку» [2].

Отож, права та обов'язки, функції та межі компетенції меж дій поліцейського визначаються низкою нормативно-правових актів в тому числі міжнародних актів, Конституції України. Права людини є не лише об'єктом охорони поліції, а й її основним напрямком діяльності, Це пов'язано зі специфікою правоохоронної діяльності, частиною якої є охорона громадського порядку, охорона мирних зібрань. Решта прав, таких як право на життя, свобода від катувань, право на свободу, не можуть бути обмежені.

Вимога щодо дотримання прав та свобод людини і висока ефективність поліцейської діяльності напряму залежать від рівня забезпечення прав самого поліцейського, що має стати пріоритетним напрямком реформування органів внутрішніх справ України.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII (Редакція станом на 22.04.2020). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Права людини в діяльності української поліції – 2017. Аналітичний звіт / За заг. ред. Крапивіна Є. О. К.: Софія-А, 2018. 208 с.
4. Права людини і забезпечення правопорядку під час публічних зібрань: Керівництво. URL: <https://www.osce.org/files/f/documents/d/8/375751.pdf>

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Герелюк Христина Василівна,
курсант 4-го курсу
Прикарпатського факультету
(м. Івано-Франківськ)
Національної академії внутрішніх справ

На сьогоднішній день однією з найактуальніших проблем є питання забезпечення безпеки дорожнього руху. Щодоби на українських автошляхах реєструються дорожньо-транспортні пригоди (далі-ДТП), внаслідок яких гинуть і травмуються люди.

Впродовж 2014-2015 років в Україні відбувалися кардинальні зміни в реформуванні системи правоохоронних органів.

Важливим кроком у цьому напрямі стало прийняття 02 липня 2015 року Верховною Радою України Закону «Про Національну поліцію», що набув чинності 07 листопада 2015 року [1].

Таким чином, під безпекою дорожнього руху слід розуміти систему заходів і засобів, що забезпечують умови безпечного дорожнього руху та спрямовані на захист і збереження життя й здоров'я учасників дорожнього руху, а також ступінь захищеності особистості, суспільства та держави від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Важливою складовою в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху є державна політика України, яка виражається в діяльності органів державної влади.

Так, в Україні контроль із забезпечення безпеки дорожнього руху здійснюється багатьма органами, серед яких: Президент України, Верховна Рада України (далі – ВРУ), Кабінет Міністрів України (далі – КМУ), обласні, міські та районні державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

Особливе місце у забезпеченні безпеки дорожнього руху займають Міністерство внутрішніх справ України (далі – МВС України) та органи Національної поліції України. Доцільно нагадати, що Державна автомобільна інспекція України, яка функціонувала у складі МВС України до його реформування, належала саме до суб'єктів державного управління безпекою дорожнього руху у вузькому розумінні [2, с. 102].

Логіка законодавця при внесенні даної зміни зрозуміла з огляду на розмежування повноважень між МВС України та Національною поліцією. Тим не менш, результатом виключення норми стала відсутність прямого закріплення у даному законі суб'єкта забезпечення безпеки дорожнього руху.

З іншого боку, позитивним моментом внесених змін стало доповнення Закону України «Про дорожній рух» окремими статтями, що встановлюють повноваження МВС України та Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху [3].

Так, основними нормативно-правовими актами, що визначають основні завдання та функції патрульної поліції є: Закон України «Про Національну поліцію», Положення про Національну поліцію, затверджене Постановою КМУ від 28 жовтня 2015 року № 877, Положення про патрульну службу МВС, затверджене Наказом МВС України від 02 липня 2015 року № 796.

Відповідно до вищезазначених нормативно-правових актів загальними завданнями патрульної поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

1. Забезпечення публічного порядку і громадської безпеки;
2. Запобігання кримінальним, адміністративним правопорушенням;

3. Взаємодія із суспільством;

4. Забезпечення безпеки дорожнього руху; організація контролю за додержанням законів, інших нормативно-правових актів з питань безпеки дорожнього руху.

Важливим кроком в підвищенні рівня дорожньої безпеки стало видання Розпорядження КМУ від 14 червня 2017 р. № 481- р. «Про схвалення Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року» [4].

Зі створенням Національної поліції, відбулося розмежування функцій поліції та МВС, у тому числі - у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Так, відповідно до положення про МВС України, затвердженого постановою КМУ від 28.10.2015 № 878, до функцій МВС у цій сфері належать: розробка проектів державних програм з питань забезпечення публічної безпеки і порядку, протидії злочинності, безпеки дорожнього руху; участь у формуванні та забезпеченні наукової і науково-технічної політики держави у сфері охорони суспільних відносин, пов'язаних із захистом та охороною прав і свобод людини, забезпеченням публічної безпеки і порядку, протидії злочинності, безпеки дорожнього руху.

Закон України «Про Національну поліцію» у ст. 23 закріплює наступні повноваження поліції, пов'язані із забезпеченням безпеки дорожнього руху:

- регулювання дорожнього руху та здійснення контролю за дотриманням Правил дорожнього руху його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі;

- здійснення супроводження транспортних засобів у випадках, визначених законом;

- видача відповідно до закону дозволів на рух окремих категорій транспортних засобів; у випадках, визначених законом, видача та погодження дозвільних документів у сфері безпеки дорожнього руху [1].

Отже, забезпечення безпеки дорожнього руху є одним з найважливіших завдань держави, виконання якого покладається на структурні підрозділи патрульної поліції, які входять до системи Національної поліції і відіграють важливу роль в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні та новизною щодо виконання постанов про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху стало стягнення штрафу виключно за допомогою безготівкових платіжних пристроїв.

Список використаних джерел:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України (ВВР).2015. № 40-41.Ст. 379.

2. Молчанов Р.Ю. Повноваження патрульної поліції щодо здійснення адміністративно-юрисдикційної діяльності у сфері безпеки дорожнього руху / Р.Ю. Молчанов // Юридичний науковий електронний журнал. 2016. № 1. С.101-104.

3. Про дорожній рух: Закон України від 30 червня 1993 року № 3353-ХІІ //Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1993. № 31.Ст. 338.

4. Стратегія підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 р.: розпорядження Кабінету Міністрів України від 14червня 2017 р. №481-Р. Урядовий кур'єр. 2017. № 138.

ПРО ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЇ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ПОНЯТТЯ, ЗМІСТ ПІДСТАВИ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Кузик Марта Ярославівна,
курсант 1-го курсу
Прикарпатського факультету
(м. Івано-Франківськ)
Національної академії внутрішніх справ

Поліцейський захід – це дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень.

Застосовується такі заходи виключно для виконання повноважень поліції, а обраний поліцейський захід має бути законним, необхідним, пропорційним та ефективним.

Обраний поліцейський захід є необхідним, якщо для виконання повноважень поліції неможливо застосувати інший захід або його застосування буде неефективним, а також якщо такий захід заподіє найменшу шкоду як адресату заходу, так і іншим особам [1].

В своїй науковій праці, ми хочемо приділити увагу тлумаченню окремих законодавчих підстав застосування поліцейським найбільш суворішого заходу – застосування зброї у виняткових випадках. Нажаль і в умовах сьогодення надалі трапляються поодинокі випадки неправомірного застосування працівниками поліції вогнепальної зброї чи застосування зброї у формі перевищення влади та службових повноважень.